

været praksis, at Redningsrådet har været anmodet om udtalelser i generelle sager.

Redningsrådets historiske arbejde har altså knyttet sig til spørgsmålet om prøvealarmeringer, hvor man siden 1993 hvert år har foretaget ca. 40 prøvealarmeringer årligt af de kommunale redningsberedskaber og de statslige beredskabscentre.

Det er sådan set den funktion – altså det tilsyn med, at responstid overholdes, at beredskabet fungerer – jeg har vurderet med fordel lige så godt kunne løftes i regi af Beredskabsstyrelsen, i regi af en bedre egenkontrol, i regi af bedre retningslinjer for, hvordan ting skal være dimensioneret, og for, hvilke responstider vi vil acceptere.

Derfor må jeg som udgangspunkt fastholde, at der sådan set ikke er nogen sammenhæng mellem den analyse, der er sat i værk, og den politiske diskussion, der op til sommer skal være om indretningen af beredskabet, og så spørgsmålet om Redningsrådet.

For analysen og den politiske diskussion går på, hvad det er for et beredskab, vi skal have. Denne diskussion om rådet går på, hvordan vi sikrer nogle kontrolfunktioner, der gør, at vi, når vi har lagt et niveau for vores beredskab, også har sikkerhed for, at det fastholdes.

Det er to af hinanden uafhængige diskussioner; men jeg har forstået, at der knytter sig en række spørgsmål til det. Det håber jeg vi får lejlighed til at vende tilbage til i udvalgsarbejdet.

Kl. 11.50

Det er selvfølgelig ikke noget kardinalpunkt for regeringen, at Redningsrådet nedlægges i den form, vi kender det, i samme splitsekund, dette lovforslag vedtages. Jeg er i hvert fald villig til at gå ind i en diskussion om det, for jeg har ikke noget behov for at sende et signal om, at regeringen ikke er optaget af, at vi har et ordentligt beredskab. Det er ikke intentionen her. Vi skal have et ordentligt beredskab, og vi skal sikre nogle mekanismer, der gør, at vi kan føle os trygge ved, at det beredskabsniveau, der er aftalt, også opretholdes.

Det er faktisk min helt seriøse og alvorlige vurdering, at det sikrer man bedre på anden vis end ved at have et organ, der lejlighedsvis rejser rundt i landet og ringer en prøvealarm for at se, hvad den øjeblikkelige effekt er. Hvis man holder de her prøvealarmeringer op mod det antal alarmeringer, der i øvrigt er i det danske samfund hvert år, er det en meget, meget, meget,

meget lille stikprøvekontrol, der finder sted i det her regi.

Jeg føler mig helt overbevist om, at det formål, der er med Redningsrådets arbejde, bedre kan nås via andre værktøjer. Men som sagt, hvis man vil betrygges yderligere, er regeringen naturligvis villig til en diskussion af dette punkt. Så jeg ser på alle måder frem til det udvalgsarbejde, der forestår, og stiller mig beredvillig til rådighed.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en række korte bemærkninger: Først hr. Thomas Adelskov og så hr. Kristen Touborg, fru Line Barfod og fru Marianne Jelved. Vi tager alle fire, og så får ministeren lidt udvidet taletid.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

En polemisk kommentar fra ministeren bliver det jo til. Oven på folketingsmedlemmernes ønske om ordentlig lovkvalitet bliver det sådan en polemiseren over, at man ønsker ordentlig lovkvalitet: Skal det nu i høring, og hvad er det nu, medlemmerne står heroppe og kræver?

Det er jo sådan, at det er Folketingets opgave at lovgive, og det er ministeren, der har initiativretten og spiller ud med forskellige lovforslag. Men ved flere lejligheder har det jo været diskuteret i Folketinget at øge lovkvaliteten, og så er det altså ikke ministeren, der kan træffe egen afgørelse om, hvad ministeren selv synes er lovkvalitet eller ikke lovkvalitet, og nærmest hånligt stå og kommentere de indlæg, der har været fra forskellige ordførere. Jeg synes simpelt hen, at ministeren blot skulle efterkomme ønsket om en ordentlig behandling.

Så er det rigtigt, som ministeren siger, at når det drejer sig om Værnepligtsnævnet, kan man jo altid diskutere, hvor mange medlemmer der skal være, og man kan også diskutere, om der skal være folkevalgte i det.

Mit næste spørgsmål til ministeren vil være: Vil ministeren, når han ønsker de folkevalgte ud af Værnepligtsnævnet, også ønske de folkevalgte ud af sessionerne?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ministeren gjorde sig lidt til gavn af debatten her og spurgte: Tager jeg fuldstændig fejl, når jeg mener, at det er at gå meget langt ned i de detaljer der? Ja, jeg mener, at ministeren tager fuldstændig fejl. For mig er det i hvert fald ikke